

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/58/2014
Identifikačné číslo spisu:	3810010251
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3810010251.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika na verejnom zasadnutí dňa 24. februára 2015 v Bratislave v trestnej veci obvinenej A. K. pre obzvlášť závažný zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní Generálneho prokurátora Slovenskej republiky v neprospech obvinenej A. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 15. januára 2014, sp. zn. 3 To 106/2013, takto

rozhodol:

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 15. januára 2014, sp. zn. 3 To 106/2013, bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. porušený zákon v ustanovení § 193 ods. 1, písm. c/ Tr. por. a v ustanoveniach § 41 ods. 3, § 42 ods. 3 a § 122 ods. 13 Tr. zák. v prospech obvinenej A. K..

Toto uznesenie sa zrušuje.

Zrušuje sa aj uznesenie Okresného súdu Prievidza z 21. augusta 2013, sp. zn. 2 T 74/2010, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu Prievidza sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Odôvodnenie

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín podal dňa 29. marca 2010 na Okresný súd Prievidza obžalobu na A. K. pre obzvlášť závažný zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že ako zastupujúca osoba B. Z. a D. Z., trvale bytom C., O. XXX/XX uzatvorila dňa 28. 09. 2007 v Prievidzi kúpnu zmluvu s kupujúcim spol. GROUP 168 a. s., Peterská 8, Bratislava, ktorej predmetom bol predaj nehnuteľnosti - administratívnej budovy súpisné číslo 314 a pozemkov na parcelách č. 1357/117, 1436, 1437 zapísaných na LV č. XXXX v katastrálnom území N. C., za kúpnu cenu 82

982,87,-€ (2 500 000,-Sk) a to aj napriek tomu, že dohodnutá kúpna cena bola 232 357,43,-€ (7 000 000,-Sk) a že splnomocnenie podpísané manželmi Z. bolo dňa 28. 09. 2007 odvolané, o čom v čase spracovania a podpisania kúpnej zmluvy vedomosť mala a ktoré akceptovala, čím by vkladom vlastníckeho práva podľa kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností manželom Z. vznikla škoda v celkovej výške 149372,63,-€ (4 500 000,-Sk).

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo 16. decembra 2011, sp. zn. 2 T 74/2010, bol podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušený výrok o vine, treste a škode trestného rozkazu Okresného súdu Piešťany zo dňa 29. júla 2009, sp. zn. 2 T 129/2009, právoplatného 4. novembra 2009 a A. K. bola uznaná za vinnú obzvlášť závažným zločinom podvodu sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe v bode 1/ totožnom s podanou obžalobou a v bode 2/, že dňa 24. februára 2008 v Piešťanoch vylákala splnomocnenie od T. Z., ktoré získala pod zámienkou zakúpenia nehnuteľnosti chalupy č. 632 v Konkušovej doline list vlastníctva č. XXX, ktoré boli vo vlastníctve T. Z., o čom spísali dohodu 21. januára 2008 v Piešťanoch, ktorou sa jej zaviazala vyplatiť 2 300 000 Sk (76 346 eur) do 31. marca 2008, toto však nemala v úmysle, na základe takto vylákaného splnomocnenia bez súhlasu T. Z. uvedené nehnuteľnosti predala aj s okolitými pozemkami za 200 000 Sk (6 638,78 eur), čím zabezpečila povolenie vkladu do katastra nehnuteľností Katastrálneho úradu v Trenčíne, Správy katastra Myjava pre nového vlastníka, takto získané peniaze použila pre svoje osobné účely, svojím konaním T. Z. spôsobila škodu vo výške 543 000 Sk (18 024 eur).

Za to jej súd podľa § 221 ods. 4, § 41 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Tr. zák. uložil spoločný trest odňatia slobody v trvaní jedenásť rokov a osem mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. súd A. K. zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. súd uložil A. K. ochranný dohľad v trvaní dva roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených odkázal s nárokom na náhradu škody na občiansko právne konanie.

Krajský súd v Trenčíne rozhodujúc o odvolaní A. K. proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa uznesením z 15. augusta 2012, sp. zn. 3 To 71/2012, podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd Prievidza uznesením z 21. augusta 2013, sp. zn. 2 T 74/2010, podľa § 281 ods. 1 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zastavil trestné stíhanie A. K. pre obzvlášť závažný zločin podvodu v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v obžalobe prokurátora Krajskej prokuratúry Trenčín z 29. marca 2010, sp. zn. 1 Kv 2/08. Poškodených podľa § 281 ods. 3 Tr. por. s nárokom na náhradu škody súd odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Trenčíne uznesením z 15. januára 2014, sp. zn. 3 To 106/2013, rozhodujúc o sťažnostiach prokurátora a poškodeného B. Z. proti citovanému uzneseniu Okresného súdu Prievidza podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosti prokurátora a poškodeného zamietol ako nedôvodné.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne podal dňa 4. augusta 2014 Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len generálny prokurátor) dovolanie v neprospech A. K. z (dovolacieho) dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolaateľ podané dovolanie opiera o tieto konštatácie a argumenty:

„Podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí

súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane. Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 281 odsek 1 Trestného poriadku súd zastaví trestné stíhanie, ak na hlavnom pojednávaní zistí, že je tu niektorá z okolností uvedených v § 9 odsek 1.

Podľa § 9 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmieru a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

Podľa § 9 odsek 2 Trestného poriadku ak sa týka dôvod uvedený v odseku 1 len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Týmto ustanoveniami Trestného poriadku a Trestného zákona sa Okresný súd Prievidza a Krajský súd v Trenčíne dôsledne neriadili, čím vznikol dôvod dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno i) Trestného poriadku, keďže rozhodnutia súdov sú založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V ustanovení § 41 odsek 3 Trestného poriadku sú zakotvené podmienky na ukladanie tzv. spoločného trestu v prípade pokračovacieho trestného činu, ktorý predchádzajúca právna úprava v tejto podobe nepoznala. Ide o prípad prelomenia zásady ne bis in idem. Nepripustnosť trestného stíhania podľa § 9 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku pri pokračovacom trestnom čine neplatí, nakoľko zákonodarcia pripustil, že čiastkový skutok môže byť stíhaný napriek právoplatnému rozhodnutiu o ďalších čiastkových skutkoch.

Uloženie spoločného trestu prichádza do úvahy v prípade, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový skutok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, ak za iný čiastkový skutok bol už súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť. V takomto prípade súd v rozsudku zruší skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch, ktoré s ním boli spáchané v jednočinnom súbehu, zruší tiež celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v tomto výroku o vine svoj podklad. Pri novom rozhodovaní je súd v takomto prípade viazaný skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku a následne znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin, vrátane nového čiastkového skutku (útoku) a takisto rozhodne o spoločnom treste za pokračovací trestný čin. Tento trest však nesmie byť miernejší, než trest uložený skorším rozsudkom.

Nemožno súhlasiť so záverom, že v danom prípade zahľadanie odsúdenia za jeden čiastkový útok pokračovacieho trestného činu bráni v konaní pre ďalšie čiastkové útoky tak, ako to zákonodarcia vyslovene uvádza v ustanovení § 42 odsek 3 Trestného zákona pri ukladaní súhrnného trestu. Vzhľadom na to, že v prípade ukladaní spoločného trestu podľa § 41 odsek 3 Trestného zákona, na rozdiel od súhrnného trestu podľa § 42 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, dochádza týmto postupom aj k zrušeniu výroku o vine, ako aj všetkých výrokov na tento výrok nadväzujúcich a nielen výroku o treste,

nemožno ustanovenie § 42 odsek 3 Trestného zákona použiť na spoločný trest analogicky.

Akceptovaním takéhoto postupu súdov dochádza k veľmi nebezpečnej situácii, keď by páchateľ v záujme vyhnúť sa potrestaniu za závažný pokračujúci trestný čin vykonal kroky k odhaleniu marginálneho dielčieho útoku pokračovacieho trestného činu, s reálnym predpokladom uloženia mierneho trestu, pričom v dôsledku nástupu fikcie neodsúdenia (napr. zaplatením peňažného trestu, vykonaním trestu povinnej práce, či osvedčením sa v skúšobnej dobe, upustením od potrestania ...) sa vyhne možnému potrestaniu za ostatnú časť pokračovacieho trestného činu povahy obzvlášť závažného zločinu tak, ako je to v tomto prípade.

Obdobná situácia nastáva aj vykonávaním rôznych úmyselných obštrukcií v rámci trestného konania, ktoré zvolila i obvinená K., ktorá sa nedostavovala k prejednávaniu veci pred súdom na hlavné pojednávanie.

Vo veci obvinenej A. K. je potrebné poukázať i na ďalšiu podstatnú skutočnosť, a to že za spáchanie pokusu obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 odsek 1, § 221 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona jej hrozí uloženie trestu odňatia slobody vo výmere desať až pätnásť rokov. V tomto prípade ide jednoznačne o nepodmienečný trest odňatia slobody v rozsahu, ktorý za žiadnych okolností nemôže podliehať rozhodnutiu č. 1/2013 Z.z. prezidenta Slovenskej republiky z 2. januára 2013 o amnestii.

Vychádzajúc z uvedených dôvodov, ak bolo o čiastkovom útoku v danom prípade právoplatne rozhodnuté (a následne i trest zahľadený), v zmysle § 41 odsek 3 Trestného zákona a § 9 odsek 2 Trestného poriadku nič nebráni súdu, aby skutok obvinenej A. K. stíhanej pre pokus obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 14 odsek 1, § 221 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona prejednal a uložil jej primeraný trest odňatia slobody zodpovedajúci závažnosti spáchaného skutku.

Obdobne bol právny stav riešený aj odbornou praxou a justiciou v Českej republike. Vzhľadom k predchádzajúcej spoločnej judikatúre a právnej úprave so Slovenskou republikou je možné logicky vyvodiť, že zákonodarcia zavedením tohto inštitútu v Trestnom zákone smeroval k totožnému cieľu a v prípade spoločného trestu pripúšťa i uloženie trestu po zahľadení odsúdenia v dielčej časti pokračovacieho trestného činu (v súčasnosti § 45 zák. č. 40/2009 Zb.).

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam bol uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To 106/2013 zo dňa 15.01.2014 a predchádzajúcim uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 74/2010 zo dňa 21.08.2013, porušený zákon v ustanovení § 319 Trestného poriadku a predchádzajúcim konaním v ustanoveniach § 281 odsek 1, § 9 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku, § 9 odsek 2 Trestného poriadku a § 41 odsek 3 Trestného zákona, v prospech obvinenej A. K., narodenej XX.XX.XXXX v C., trvale bytom S., E. L. XXXX/XX.“

Generálny prokurátor Slovenskej republiky navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky:

- 1) podľa § 386 odsek 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To 106/2013, zo dňa 15. januára 2014 bol porušený zákon v ustanovení § 41 odsek 3 Trestného zákona, v prospech obvinenej A. K., narodenej XX.XX.XXXX v C., trvale bytom S., E. L. XXXX/XX,
- 2) podľa § 386 odsek 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To 106/2013 zo dňa 15.01.2014 ako aj predchádzajúce konanie vrátane uznesenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T 74/2010 zo dňa 1.08.2013,
- 3) podľa § 388 odsek 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Prievidza, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

I keď bol A. K. ustanovený opatrením zo dňa 23. septembra 2014 obhajca, ktoré opatrenie prevzala 30. septembra 2014, na výzvu na vyjadrenie k podanému dovolaniu reagovala A. K. sama dňa 9. októbra 2014 podaním, ktorým sa priamo nevyjadruje k podanému dovolaniu a argumentom dovolateľa v ňom uvedeným. Popisuje v ňom priebeh predaja predmetnej nehnuteľnosti, prezentuje svoju nevinu a dáva

návrh na vykonanie konkrétneho dokazovania.

Na verejnom zasadnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konanom v neprítomnosti obvinenej A. K. dovolateľ zotrval na písomne podanom dovolaní.

Obhajca obvinenej vyslovil názor, že súdy dvoch stupňov postupovali v súlade so zákonom a navrhol podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. c/ Tr. por.), osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. a/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) - zákonná lehota na podanie dovolania generálnym prokurátorom v neprospech obvineného podľa § 370 ods. 1 Tr. por. začína plynúť dňom doručenia rozhodnutia o sťažnosti prokurátorovi činnému pred odvolacím súdom (v konkrétnom prípade 7. februára 2014) a nie okresnému prokurátorovi (v konkrétnom prípade 4. februára 2014), o sťažnosti ktorého sťažnostný súd rozhodol - na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a dospel k týmto záverom:

Dovoláním uplatneným dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. - rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, ktorý je vo svojej podstate hmotnoprávnou kategóriou, je potrebné sa zaoberať v prelínaní dvoch rovín, hmotnoprávnej, či a k akému porušeniu hmotnoprávneho ustanovenia došlo, a procesnej, t.j. vyvodenia z takého (prípadného) porušenia procesných dôsledkov v podobe rozhodnutia pre konkrétny prípad aplikácie procesných ustanovení o zastavení trestného stíhania obvinenej A. K., resp. opaku, nedôvodnosti takého postupu a pokračovaní v trestnom stíhaní tejto obvinenej. Svoj základ to má v ponímaní pokračovacieho trestného činu ako hmotnoprávnej kategórie upravenej najmä v ustanoveniach § 122 ods. 10 (definícia pokračovacieho trestného činu) ods. 13 (posudzovanie procesného úkonu vznesenia obvinenia ako prelom pre definovanie pokračovania v konaní, pre ktoré je obvinená stíhaná, ako nový skutok) s dopadom na ukladanie trestu - úhrnný, spoločný, súhrnný - §§ 41, 42 Tr. zák., s procesnými ustanoveniami neprípustnosti trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vo vzťahu k osobe, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok (vrátane pokračovacieho činu) skončilo mimo iné zastavením trestného stíhania, za výnimky zrušenia rozhodnutia v predpísanom konaní s nadväznosťou na konanie o mimoriadnych opravných prostriedkoch podľa ôsmej hlavy tretej časti Tr. por., so špecifickým zameraním dôsledkov zahľadania odsúdenia vo vzťahu k časti pokračovacieho trestného činu s pôvodne uznanou vinou, ktorá je práve predmetom posúdenia dovolacieho súdu na základe podaného dovolania.

Zo zásady, že súbeh trestných činov sa postihuje jedným trestom - úhrnným trestom, alebo v prípade viacčinného súbehu trestných činov, pri ktorom dochádza k odsúdeniu za jednotlivé trestné činy dvoma alebo viacerými po sebe nasledujúcimi rozsudkami - súhrnným trestom, a že za všetky čiastkové útoky toho istého pokračovacieho trestného činu sa taktiež ukladá jeden trest - ak dochádza k odsúdeniu za jednotlivé čiastkové útoky dvoma alebo viacerými po sebe nasledujúcimi rozsudkami - spoločným trestom, sa vymyká situácia, kedy skoršie odsúdenie, vo vzťahu ku ktorému by inak mal byť ukladaný súhrnný trest alebo spoločný trest, je takej povahy, že sa na páchatel'a hľadá ako keby nebol odsúdený.

Rovnako ako nie je možné v zmysle § 42 ods. 3 Tr. zák. použiť ustanovenie o súhrnnom treste, ktoré je vo svojej podstate benefitom pre páchatel'a, modifikovaným zvýšením trestnej sadzby pri splnení podmienok § 41 ods. 2 Tr. zák. v prípade, že u skoršieho odsúdenia nastali účinky jeho zahľadania, nie je v takom prípade možné použiť ani ustanovenie o spoločnom treste - § 41 ods. 3 Tr. zák., ktoré na primerané použitie § 42 (vrátane jeho odseku 3) Tr. zák. výslovne odkazuje. V popísanej situácii za ďalší viacčinne sa zbiehajúci trestný čin alebo za ďalší čiastkový útok pokračovacieho trestného činu uloží ďalší - samostatný trest nie trest súhrnný alebo spoločný.

Z uvedeného vyplýva, že ak u skoršieho právoplatného odsúdenia za čiastkový útok pokračovacieho trestného činu nastali účinky jeho zahľadania, súd pri odsúdení páchatel'a za ďalší čiastkový útok toho istého pokračovacieho trestného činu postupuje - uloží trest bez použitia ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák.

Pri pokračovacom trestnom čine sa ustanovenie § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. o neprípustnosti trestného stíhania aplikované v konkrétnom prípade dovolaním napadnutým uznesením Krajského súdu v Trenčíne (a predtým prvostupňovým súdom) týka procesného (§ 10 ods. 16 Tr. por.), nie hmotnoprávneho (§ 122 ods. 13 Tr. zák.) ponímania skutku, čo zodpovedá ustanoveniu § 9 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého v aktualizácii na konkrétnu trestnú vec, ak sa týka dôvod neprípustnosti trestného stíhania uvedený v ustanovení § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. len niektorého z čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, nebráni to, aby sa vo zvyšnej časti takého činu viedlo trestné stíhanie.

Uloženie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. (vrátane zásahu do výroku o vine čiastkového útoku vyhlásením odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa s nadobudnutím právoplatnosti, zrušením tohto výroku) je vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozsudku uvedenému v prvej vete tohto ustanovenia, sui generis (svojho druhu) - osobitným druhom obnovy konania, pri ktorom je novou skutočnosťou zodpovedajúcou ustanoveniu § 394 ods. 1 Tr. por. (podmienky obnovy konania) spáchania ďalšieho čiastkového útoku toho istého pokračovacieho trestného činu.

Ustanovenie § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. (ako jedného z dôvodov neprípustnosti trestného stíhania) je premietnutím čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý už bol právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby za splnenia podmienok totožnosti skutku a totožnosti obvineného. Tú istú osobu pre ten istý skutok možno opätovne trestne stíhať len vtedy, keď predtým vydané právoplatné rozhodnutie bolo v predpísanom konaní zrušené. Ustanovenie § 41 ods. 3 Tr. zák. je skratkou (odstránením dokazovania súdom o skutkoch už skôr preukázaných) obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku (predpísaného konania) na rozhodnutie o zrušení právoplatného rozhodnutia.

Pri ukladaní spoločného trestu teda nedochádza ohľadom skoršieho odsúdenia za čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, vo vzťahu ku ktorému je ukladaný taký trest, k nesúladu § 41 ods. 3 Tr. zák. s článkom 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (§ 2 ods. 8 Tr. por.).

Resumé (zhrnutie): Ak súd u totožnej osoby rozhodujúc o čiastkovom útoku pokračovacieho trestného činu po tom, čo o inom čiastkovom útoku takéhoto činu bolo v predchádzajúcom konaní rozhodnuté a odsúdenie je už zahľadené, nie je táto skutočnosť dôvodom na zastavenie trestného stíhania podľa § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por., avšak pri nemožnosti ukladaní spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., ktoré je kvázi (akoby) mimoriadnym opravným prostriedkom pre zrušenie predtým právoplatného rozhodnutia o tom istom skutku (čiastkové útoky), pre prípad uznania viny a ukladaní trestu súd uloží trest samostatný, pričom sa tak neuplatní bonus, prípadne malus ukladaní jedného trestu za viac čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, čo bude vecou individuálneho posúdenia súdom.

Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd konštatujúc z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. porušenie zákona dovolaním generálneho prokurátora napadnutým uznesením krajského súdu v ustanoveniach § 193 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a § 41 ods. 3, § 42 ods. 3 a § 122 ods. 13 Tr. por. v prospech obvinenej A. K. zrušil toto uznesenie, jemu predchádzajúce uznesenie prvostupňového súdu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Okresnému súdu Prievidza (vzhľadom k potrebe vykonania dokazovania) prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.